

ת"פ 17995/10/13 - מדינת ישראל נגד ג'ומעה בן וליד אחמד,

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 17995-10-13

17 יולי 2017

בפני כב' השופט סאאב דבור
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ג'ומעה בן וליד אחמד,

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד אור לרנר.

בשם הנאשם: עו"ד אחמד מסאלחה.

הנאשם: בעצמו.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בפנינו עומד היום כתב אישום מתוקן, כאשר לפיו מיוחסות לנאשם עבירות שעניינן הפקרה לאחר פגיעה, בניגוד להוראות סעיפים 64א(ב) ו-40 לפקודת התעבורה ונהיגה ברשלנות שגרמה חבלה לאדם ונזק לרכוש, בניגוד להוראות של סעיפים 62(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות כפי שאלו יוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 12/06/17, כפי שניתנה תחת המטרייה של סעיף 40(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977, נקבע כי עובר לאירוע מושא כתב האישום, נזרקה אבן לעבר רכבו של הנאשם עת נסע בכביש בו ארעה התאונה כפי המיוחס על פי עובדות כתב האישום.

לאחר שניתנה החלטתי זו ובפתח הישיבה היום, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו אף ביחס לעונש וזאת בשם לב לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בענייניו של הנאשם.

בהתאם לתסקיר, עניין לנו בנאשם בן 30, נשוי ואב לשני ילדים, בעל השכלה של 9 שנות לימוד המנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד בצורה חיובית, הן מבחינה משפחתית והן מבחינה תעסוקתית.

עמוד 1

מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה, כי לנאשם זו מעורבותו הראשונה בהתרחשות פלילית כלשהי.

יודגש, כי הנאשם הודה, נטל אחריות על המעשים המיוחסים לו בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן.

התרשמות שירות המבחן הינה מאדם הזוכה לעורף משפחתי תומך, כאשר בתודעתו קיימת הכרה מלאה באשר לחומרת מעשיו, אף ביחס לפגיעה באדם אחר.

עיננו הרואות הנאשם המצטייר כאדם חיובי, כאשר כפי המלצת הגורמים הטיפוליים, הטלת מאסר בפועל עשויה להפגיש אותו עם אוכלוסייה שלילית ולפגוע בו ובבני משפחתו.

בהינתן מסד זה ונוכח סוג העבירה המיוחסת וחומרתה, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית. יחד עם זאת, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית הכוללת בחובה פיצוי לנפגע העבירה, פסילה ממושכת ורכיבי ענישה נוספים, דבר שיהא בו כדי להפחית את הסיכון בדבר הישנות עבירות דומות בעתיד. לא אחטא למטרה אם אדגיש שוב, כי בהתאם להמלצת שירות המבחן, הטלת מאסר מאחורי סורג ובריח יש בה כדי לפגוע באופן לא מידתי בנאשם ובבני משפחתו.

כאמור, בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 13/09/13, ערב יום הכיפורים, נהג הנאשם בכביש בנצרת עילית ברכב מסוג טויוטא טנדר, כאשר הוא נסע בנתיב הימני מבין שני נתיבים. כפי המיוחס לו, למרות שהבחין באנשים שהולכים בכביש, הוא המשיך בנסיעה במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, סטה ברשלנות ובחוסר זהירות שמאלה מנתיב נסיעתו ופגע במתלונן שעמד אותה עת בסמוך לקו הפרדה שבין הנתיבים. לאחר שפגע במתלונן, הנאשם לא עמד על תוצאות התאונה, עזב את המקום ואף לא הזעיק כוחות הצלה.

בהתאם לסעיף 9 לעובדות כתב האישום, תולדה למעשיו של הנאשם, נשברה רגלו השמאלית של המתלונן ואף נזקק לטיפול ואשפוז למשך 10 ימים. כמו כן, נגרם למתלונן פצע בראשו.

לא זו אף זו, הרכב של הנאשם עצמו ניזוק.

כעולה מעובדות כתב האישום, במעשיו אלה הפקיר הנאשם את המתלונן ביודעין וגרם בנהיגתו הרשלנית להתרחשות של תאונת דרכים בה נחבל אדם וניזוק רכוש. כפי שפתחתי וצינתי, עובדות כתב האישום אינן משקפות את ההתרחשות כהווייתה או במלואה וזאת בשים לב להחלטתי המשלימה מיום 12/06/17, כאשר לפיה עובר לאירוע התאונה נזרקה אבן לכיוון רכבו של הנאשם וכן בזמן האירוע מושא כתב האישום המתוקן, אבנים רבות היו מונחות על הכביש במסלול הנסיעה בו נהג הנאשם.

בהינתן מסד עובדתי מיוחד וחריג זה, על רקע תסקיר שירות המבחן, היעדר עבר פלילי, הודאת הנאשם, חרטתו הכנה, נסיבותיו האישיות והנסיבות המיוחדות האופפות את המעשה המיוחס, הנני סבור, כי הסכמת הצדדים בנוגע לעונש יונקת מתוך מעין צלול של נסיבות מיוחדות אשר הצדיקו את גיבוש ההסדר, כפי שהודע עליו היום בפתח הדיון.

בהתאם לפסיקה הענפה (ע"פ 1958/98 **פלוני נ. מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) עמ' 577), קיימת חזקה ואשר לפיה עת החליטה המאשימה לגבש את הסדר הטיעון, לקחה היא במניין את כל השיקולים הרלבנטיים העומדים על הפרק, ובכלל

משכך ועל רקע ההלכה הקיימת, לפיה רק בנסיבות חריגות יסטה בית המשפט מהסדר טיעון, כפי שגובש בין הצדדים, ושלא כתקדים, על רקע החלטתי מיום 12/06/17, אני מחליט לאשר את הסדר הטיעון ומשכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דן את הנאשם ל-6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו החיובית של הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות ירוצו החל מיום **10/09/17** במרכז פיס קהילתי בנצרת, בימים ובשעות כפי שנקבע בגוף חוות הדעת.

הנאשם יתייצב בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה בתחנת המשטרה בטבריה, וזאת עד השעה 08.00.

הוסבר לנאשם, כי במידה ולא יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות או במידה ולא יעמוד בתנאי הפיקוח וביקורת הפתע הדבר יביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי העונש במאסר של ממש.

2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים, וזאת בשים לב לתקופת הפסילה המנהלית שחלפה לה. הפקדת רישיון הנהיגה תיעשה במזכירות בית המשפט כאן, עד ליום **01/10/17, שעה 12.00.**

מנין ימי הפסילה החל מיום הפקדת רישיון הנהיגה.

3. אני דן את הנאשם ל-4 חודשי מאסר ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום, עבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה ו/או עבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה, כאשר רישיון הנהיגה פקע לתקופה העולה מעל שנתיים.

4. אני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי לזכות עד התביעה מס' 9, על סך של 10,000 ₪, כאשר סך של 5,000 ₪ יקוזז מסכום הפיקדון שהפקיד הנאשם במסגרת תיק מ"ת 18019-10-13 ויועבר לזכות המתלונן, על פי פרטים שב"כ המאשימה ימציא למזכירות בית המשפט. את יתרת סכום הפיצוי, על סך של 5,000 ₪, ישלם הנאשם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, האחד ביום **03/09/17** והשני ביום **03/10/17** וזאת על ידי הפקדת הסכום הנ"ל במזכירות בית המשפט כאן, כאשר המזכירות תדאג להעביר את הסכום לטובת המתלונן. אי תשלום אחד השיעורים במועדו, יעמיד את מלוא יתרת סכום הפיצוי לתשלום מידי.

5. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום כ"ג תמוז תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

סאב דבור, שופט

הוקלדעלידיחנהטוריק